

прав повинна ефективно забезпечуватися як на основі Європейської хартії основних прав, так і по Конвенції.

Після приєднання Європейського союзу до Конвенції остання стане складовою частиною права Європейського союзу, при чому застосовуваного безпосередньо, оскільки будь-яка держава-учасник Європейського союзу зможе посилатися на Конвенцію. З правової точки зору і Хартія, і Конвенція будуть частинами правової системи ЄС, а також права людини, закріплені в Хартії, «синхронізуються» з правами людини, що містяться в Конвенції.

Не ясно, яким чином зміниться ситуація після приєднання ЄС до Конвенції, оскільки, з одного боку, ЄСПЛ в результаті приєднання отримає право зовнішнього контролю за дотриманням прав людини в Євро-союзі, виходячи з перспективи уніфікації, з іншого – може знадобитися наступна перевірка сумісності його рішень із забезпеченням автономії права ЄС і компетентності ЄСПЛ.

Література:

1. Договір про заснування Європейської Спільноти від 25.03.1957: чинне законодавство станом на 01.01.2005
URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_017
2. Договір про Європейський Союз від 07.02.1992.
URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_029
3. Право Європейського Союзу URL: https://studme.com.ua/124612209385/pravo/prisoedinenie_evropeyskogo_soyuza_konventsii_zaschite_prav_cheloveka_osnovnyh_svobod_1950_goda.htm

ПИТАННЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРАВОВОЇ СТРУКТУРИ ТА ЗМІСТУ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Зіненко Д. Ю.

студентка юридичного факультету

Науковий керівник: Задаля Д. К.

*кандидат юридичних наук, доцент кафедри загальноправових
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
м. Дніпро, Україна*

Питанням дослідження правової структури та змісту дисциплінарної відповідальності є досить важливим, і вивченням та розробленням якого займається багато людей у науковій сфері. Причина по якій це

здійснюється пояснюється специфічністю змісту та приналежністю до певної галузі.

При розгляді дисциплінарної відповідальності спробуємо розкрити її зміст. Так його можна розглянути як засіб впливу на робітника та службовця за протиправне, винне невиконання або неналежне виконання трудових обов'язків. Однак Існує і багато інших поглядів на визначення поняття дисциплінарної відповідальності. Г.Г. Петришина-Дюг розуміє дисциплінарну відповідальність як обов'язок працівників зазнати юридично несприятливих наслідків у формі втрат особистого характеру за скоєння дисциплінарного проступку в порядку та на умовах, передбачених трудовим законодавством. Схоже визначення пропонує П.Д. Пилипенко, який вважає, що дисциплінарна відповідальність за трудовим правом полягає в обов'язку працівника відповідати за вчинене ним порушення трудової дисципліни перед роботодавцем і понести дисциплінарне стягнення, передбачене нормами трудового права [1; 2].

Окрім того, виділяють кілька видів дисциплінарної відповідальності. Йдеться мова про загальну дисциплінарну відповідальність та спеціальну дисциплінарну відповідальність працівників. Щодо першого виду дисциплінарної відповідальності, то його регулювання міститься у нормах трудового законодавства, а також правами внутрішнього трудового розпорядку, щодо другого, то стаття 147 Кодексу Законів про Працю зазначає, що для певного прошарку працівників можуть бути застосовані особливі дисциплінарні стягнення, які передбачені спеціальним законодавством, положеннями та статутами. Щодо останнього виду, то прикладами такого законодавства можуть бути Закони України «Про державну службу», «Про судоустрій та статус суддів», «Про Національну поліцію», «Про прокуратуру», тощо. Зазначені нормативно-правові акти містять не тільки специфічний порядок притягнення працівників до дисциплінарної відповідальності, а також можливість накладення спеціальних дисциплінарних стягнень, які не передбачені Кодексом Законів про Працю[3].

Також потрібно зазначити, що дисциплінарна відповідальність є різновидом юридичної відповідальності і володіє власних переліком ознак. До них можна віднести наступні:

- Вчинення дисциплінарного проступку, що виступає підставою для притягнення дисциплінарної відповідальності;
- Накладення дисциплінарного стягнення як правовий наслідок щодо вчинення дисциплінарної відповідальності;
- Наявність уповноваженого органу чи посадової особи, що виступає суб'єктом накладення дисциплінарного стягнення щодо нижче підпорядкованого суб'єкта;
- Наявність правових меж накладення дисциплінарного стягнення з метою встановлення справедливого та законного покарання та

уникнення зловживання посадовими особами можливостями щодо накладення дисциплінарної відповідальності;

– Пропорційність щодо накладення дисциплінарного проступку, тобто за один проступок може бути накладеного тільки одне дисциплінарне стягнення;

– Існування права оскарження накладеного дисциплінарного стягнення, яке здійснюється в порядку, передбаченому законом.

Таким чином, ми здійснили аналіз поняття дисциплінарної відповідальності та змогли його якого окреслити в наступне – вона є системою суспільних відносин, врегульоване нормами трудового права, що виникає у зв'язку з вчиненням працівником дисциплінарного проступку, що у свою чергу тягне за собою настання для нього негативних наслідків у вигляді дисциплінарних стягнень, передбачених законодавством.

Література:

1. Петришина-Дюг Г.Г. Дисциплінарна відповідальність у трудовому праві : поняття та принципи. Науковий вісник Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича. Зб. Наук. Пр. Правознавство. 2008. Вип. 461. С. 39-43с.

2. Лук'янчиков О.М. Дисциплінарна відповідальність чи дисциплінарний вплив? Право і суспільство. 2013. №6. С. 118-122.

3. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 № 322-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08>.

ДЕЯКІ ЗАУВАЖЕННЯ ДО ЗАКОНОПРОЕКТУ № 5461 ЩОДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПЕРЕДАЧУ АКАДЕМІЧНИХ ТВОРІВ

Зозуля О. І.

*доктор юридичних наук, доцент,
завідувач наукового сектору порівняльного конституційного
та муніципального права*

*Науково-дослідного інституту державного будівництва
та місцевого самоврядування*

*Національної академії правових наук України
м. Харків, Україна*

Законодавство з питань академічної доброчесності наразі ще перебуває на етапі свого формування, потребуючи в інтересах розвитку науки та освіти в Україні усунення відповідних прогалин і недоліків.